

Siljansring med mersmak

Vattnäs Konsertlada, Vattnäs, 5 juli 2019

Richard Wagner: Das Rheingold

En försenad beställningsopera, framskjuten till 2020, gav **Göran Eliasson** och **Anna Larsson**, som driver musik- och operaverksamheten i Vattnäs Konsertlada, möjlighet att påbörja ett till synes galet drömprojekt: *Siljansringen*. I praktiken innebär det Wagners *Nibelungens ring*, men med lite anknytning till Dalarna. Förhoppningen är att sprida kunskap om Wagners musikdramatik. Det som denna småskaliga institution saknar i ekonomiska resurser kompenseras i stora mått av kompetens, vilja, energi – och en lagom dos galenskap – där inte minst förmågan att involvera omgivning och ortsbefolkning, inklusive ungdomar, får betydelse i skapandet av ett konstprojekt som detta .

Att Siljan får ersätta floden Rhen, att Fricka i sin kärleksförklaring till Wotan

förvandlar sig till Erda (vilket fungerar alldeles utmärkt, det är ju teater) och att orkestern är reducerad till 32 musiker, blir i denna uppsättning en nödvändighet. Det är justeringar och val som inte förändrar operan utan snarare för oss den närmare. I början av föreställningen får man se en kort projicering där en meteorit snurrar i rymden, landar på jorden och skapar en krater som sedermera ger upphov till en ring av sjöar och ett vackert, mineralrikt landskap - Siljansringen.

Att av operans tretton sångare få uppleva elva rolldebutanter är imponerande. Endast paret Larsson/Eliasson har sjungit sina roller tidigare. Inledningsvis ser vi Rhendöttrarna röra sig med svepande vågrörelser; **Alexandra Büchel** glittrar lite extra, men både **Elisabeth Leyser** och **Katarina Böhm** ger sina karaktärer både liv och skönsång. Att sen få höra **Fredrik Zetterström** matcha sina röstresurser i en maffig och komplex Wagnerroll som Alberich är en av premiärkvällens höjdpunkter.

Jättarna är inte så skrämmande, men de har pondus och **Mattias Olsson** som den girige Fafner mot **Jens Perssons** mildare Fasolt klingar väl. **Göran Eliasson** minns vi nog som Loge i Dalhallauppsättningen av *Rhenguldet* 2013, men nu kan vi följa hans listiga spel på närmare håll - och lättare uppfatta hur han skickligt manövrerar Wotan och Alberich för att nå sina mål. **Anna Larsson** har scennärvaro för minst två roller och gör magnifika tolkningar av såväl Fricka som Erda. **Anders J. Dahlin** gör sin Mime till en hunsad och foglig slav. Detta ger mersmak till en kanske kommande Mime i *Siegfried*?

Maja Frydén, **Simon Pettersson** och **Johan Rydh** gör alla sitt bästa för att ge sina roller lite personlighet och röstkvalitet - och det gör de bra. **Johan Schinkler** har på många olika scener sjungit Hagen, Fafner, Fasolt, Daland, Pogner, Gurnemanz och Hunding så att han är en rutinerad Wagnersångare råder det inget i tvivel om. Men som Wotan, här en bitvis ganska osympatisk och maktlysten gestalt, tycks han ha hittat hem. Vilken tolkning, pondus och sårbarhet! Schinkler förmår med sin ömsom kraftiga, ömsom mjuka och lena röst, visa upp alla tänkbara känslor som kan rymmas i en människa.

Dirigenten **Joakim Unander** har anpassat partituret till den musikernumerär som läktaren förmår. Visst kan det låta lite glest i stråkarna och skönjas en viss trötthet från något håll efter några timmars spel, men efter en stund glömmer man bort att lyssna efter det som saknas och hör istället det som presenteras.

Den större orkestern blir då umbärlig och Unander förmår också åstadkomma en bra balans gentemot sångarna. **Patrik Sörlings** regi följer dramat som vi känner det och gör inga stora omtolkningar. Silversmeden och f.d. kulturchefen i Mora kommun, **Bernd Janusch**, har skapat en sparsmakad scenografi bestående av trämoduler som vid scenbyten får ny gestalt kringgärdad av dansare.

Detta blir det förmodligen det fjärde pågående Ringprojektet i Norden. Göteborgsoperan ger i höst *Valkyrian*, i Esbjerg startade man med samma opera 2017 och ska i år ge *Rhenguldet*. Finska Nationaloperan gör *Rhenguldet* i höst och fortsätter med *Valkyrian* till våren. Att Vattnäs Konsertlada valt att kalla sitt projekt *Siljansringen* ger mersmak och inger en förhoppning om att kanske vartannat år framöver få ta del av ytterligare delar ur *Ring*. Det känns inte alls långsökt.

Evabritt Selén

Richard Wagner: Das Rheingold

Vattnäs Konsertlada, Vattnäs, 5 juli 2019

Regi: **Patrik Sörling**

Scenografi: **Bernd Janusch**

Koreografi: **Anna Näsström**

Ljusdesign: **Jimmy Svensson**

Dirigent: **Joakim Unander**

Wotan: **Johan Schinkler**

Fricka, Erda: **Anna Larsson**

Loge: **Göran Eliasson**

Woglinde: **Alexandra Büchel**

Wellgunde: **Katarina Böhm**

Flosshilde: **Elisabeth Leyser**

Alberich: **Fredrik Zetterström**

Mime: **Anders J Dahlin**

Donner: **Johan Rydh**

Fasolt: **Jens Persson**

Fafner: **Mattias Olsson**

Freja: **Maja Frydén**

Froh: **Simon Petersson**